

Индійцы-ты, може да ся раздѣли на *еднобожіе*, *двоебожіе* и *многобожіе*. На *еднобожіе* — защото наши-ти стари сѣ вѣрвали въ едно най-силно сѣщество, което е направило небе-то и земля-та; на *двоебожіе* — защото сѣ исповѣдали едно божество на добро-то, а друго на зло-то: първо-то отъ тѣхъ давало всяко добро и благополучіе на свѣта, а второ-то изливало всички злины и злочестія; На *многобожіе* — защото по причинѣ на природны-ты явленія и случки припознавали сѣ още много други божества мъжскы и женскы, отъ кои-то едни были добры, защото награждали челоувѣцы-ты съ добротѣ и спомогали имъ въ работы-ты, та оттова е остало да казвать и до днѣсь Българе-ти: „*помага Богъ*,“ а други были зли, защото наказвали челоувѣцы-ты съ злочестія и прѣпятетвували имъ въ работы-ты.

Българе-ти, както и друзи Слѣвенскы племена, сѣ почитали за прѣвъ Богъ *Гръмника* или *Перуна*, който владѣлъ надъ облацы-ты и моря-та, правилъ обичныя грѣмежъ и давалъ дѣжда. Нѣму приносяли жьртвѣ особно, когато щяли да пѣтувать или да отидѣть на бой; отъ всички други кумиры повече нѣговья имали и изображявали го съ сребрнѣ главѣ, а брадѣ и вѣсы златны. Обряды-ты, що сѣ ставали въ честь на тоя богъ, извършявали сѣ ся тържественно и вообще на сборове въ опрѣдѣлены дни прѣвъ годинѣ-тѣ. Гръмникъ ся звалъ и *Перкунъ*.

Бѣлъ Богъ былъ богъ на свѣтлинѣ-тѣ и владѣлъ денемъ. Той былъ начяло на добро-то и давалъ на